

[Aage Fogh.]

meget af, om jeg så må sige, kinesiske æsker. Var det ikke muligt at gøre det lidt mere enkelt? Vi skal nu have et veterinærdirektorat med en direktør i spidsen. Det er i orden. Vi skal endvidere have det veterinære sundhedsråd, der skal have 5 medlemmer. Af dette råd skal veterinærdirektøren være medlem, og det skal have en formand og en næstformand. Var det ikke naturligt, om veterinærdirektøren var født formand? Løber vi ikke en risiko for, at vi får en ny institution, der — det ved vi jo af erfaring — vil udvikle sig efter Parkinsons lov? De samme betragtninger kan gøres gældende for visse andre områder.

Der skal også være et specialistnævn, et nævn, som skal tage stilling til de betingelser, der stilles til de dyrlæger, der skal ansættes i offentlig virksomhed m. m. Var det ikke muligt at finde frem til en lidt mere enkel opbygning, der ikke åbner så store muligheder for oprettelse af nye kontorer og udvidet administration?

I det store og hele vil jeg imidlertid hilse lovforslaget velkommen. Vi fra vor side kan give det en velvillig behandling, men vil gerne i udvalget have lejlighed til at se på visse enkeltheder.

Morten Lange: Lovforslagets historie lærer os et par småting, som vi formodentlig nok så nogenlunde var vidende om i forvejen. For det første: at når folketinget modsætter sig en lovgivning, fordi den vil føre til oprettelse af for mange stillinger, bliver disse stillinger oprettet alligevel — og det er jo altid en erfaring. For det andet: at når man for et bestemt område ingen lovgivning har, kan der godt udvikle sig en slags lovgivning alligevel — noget sådant har vi set med hensyn til dyrlægestanden. Det er åbenbart sådan, at den lovgivning, som her er foreslået, og som er den første egentlige dyrlægelovgivning, kun er, skal vi sige en praktisk sammenfatning af en lang række bestemmelser, der allerede var gældende, i højere grad er en praktisk foranstaltning end en egentlig ny lovskabning.

Jeg tror ikke, der er grund til her ved første behandling at komme med særlig mange bemærkninger om lovforslagets indhold, men måske det ville være på sin plads at komme med et par om dets baggrund.

Det er allerede flere gange sagt, at vi har en udmærket og dygtig dyrlægestand, og selv om jeg altså ikke er den første, der siger det, vil jeg gerne være en af dem, der erkender det. Jeg tror imidlertid nok, vi bliver nødt til at huske den højtærede landbrugsminister på, at det skulle vi også helst have i fremtiden. Det er mit indtryk, at den lovgivning, vi diskuterede for et par år siden om udvikelsen af den eksisterende landbohøjskole og en ny landbohøjskole i Odense, skrider fremad, men den skrider ikke fremad med en sådan hastighed, som man kunne ønske. Den er som alt for mange andre undervisningsforanstaltninger præget stærkt af regeringens sparetrang, der nok i den sidste ende skal vise sig at være en dyr form for økonomi.

Jeg håber, at vi med god samvittighed kan lade dette lovforslag passere, og jeg håber, at vi må få gang i arbejdet, således at vi fortsat kan have en dyrlægeuddannelse, der er nogenlunde op til en international standard. Vi ligger ikke dårligt i øjeblikket, men vi kan meget hurtigt komme til det.

Jeg skal ikke sige mere om den side af sagen, men blot gøre nogle ganske få bemærkninger om selve lovforslaget, der egner sig betydelig bedre til en udvalgsbehandling; der er dog noget, jeg vil gøre opmærksom på, og som vedrører det, det ærede medlem hr. Aage Fogh netop var inde på: at dette lovforslag sikkert var så udmærket, for alle tænkelige organisationer havde på forhånd godkendt det. Det er selvfølgelig udmærket, at det bliver mødt med forståelse blandt dem, der skal anvende loven i praksis, men der er samtidig meget, der tyder på, at det har ført til, at noget ikke er blevet udbygget tilstrækkeligt i lovforslaget. Jeg tænker på § 3. Også det ærede medlem hr. Niels Ravn var inde på de ufuldkomne bestemmelser i denne paragrafs stk. 4. Så vidt jeg kan se, er disse bestemmelser ikke alene ufuldkomne, men de sigter ikke rigtig på noget. Det ser nærmest ud, som om det drejer sig om en slags søndagsbeskæftigelse: rådet skal holde sig orienteret om forskellige ting. Der står i et tidligere stykke, at rådet skal være rådgivende for landbrugsministeriet i principielle sager, og disse enkelte sager kan bestemt ikke siges at være principielle. Der er åbenbart i sidste øjeblik blevet fore-